

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120281465
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120281465.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu EUROMOTOR, spol.s.r.o., Čerešňova 8A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 561 357, zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Messingerom, Skuteckého 13, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému RI - NO, export-import, s.r.o., nám. A.H. Škultétyho 7, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 36 027 324, zastúpenému advokátom JUDr. Jozefom Školníkom, Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 6.173,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 14Cb/18/2020-299 zo dňa 16. februára 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 14Cb/18/2020-299 zo dňa 16. februára 2022 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.173,72 Eur s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 780,67 Eur od 30.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 539,41 Eur od 29.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 4.079,81 Eur od 29.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 773,83 Eur od 18.12.2019 do zaplatenia, náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky v sume 40,-Eur a výrokom II. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu 100 % trov konania od žalovaného.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou na upomínací súd dňa 16.04.2020 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 6.173,72 Eur s 8 % ročným úrokom z omeškania zo súm 780,67 Eur od 30.05.2019, 539,41 Eur od 29.10.2019, 4.079,81 Eur od 29.10.2019 a 773,83 Eur od 18. 12. 2019 do zaplatenia a sumy 40,- Eur ako nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe kúpnej zmluvy si žalovaný kúpil od žalobcu jazdené motorové vozidlo Škoda Octavia Combi Scout 2,0 TDI 135kW, č. karosérie Y rok výroby XXXX (ďalej len „prvé motorové vozidlo“), na ktoré bola poskytnutá záruka od výrobcu ŠKODA v trvaní štyroch rokov do 02.10.2018 (od 02.10.2014, kedy motorové vozidlo kúpil žalobca) alebo 120.000 km podľa toho, čo nastane skôr. Žalobca uviedol, že žalovaný pristavil prvé motorové vozidlo do opravy žalobcovi, ktorý vykonal práce a dodal materiál, na základe čoho vystavil faktúry: č. XXX-XXXXXX na sumu 780,67 Eur, splatnú dňa 29.05.2019, zákazka č. T pristavené do opravy dňa 07. 05. 2019; č.XXX-XXXXXX na sumu 539,41 Eur, splatnú dňa 28.10.2019, zákazka č. T pristavené do opravy dňa 27. 08. 2019 a č. XXX-XXXXXX na sumu 4.079,81 Eur, splatnú dňa 28.10.2019, zákazka č.T pristavené do opravy dňa 06.06.2019. Žalobca tvrdil, že vykonal aj opravu motorového vozidla žalovaného Škoda SUPERB, EČV: VK XXX CA (ďalej len „druhé motorové vozidlo“), na základe čoho vystavil faktúru č. XXX-XXXXXX na sumu 773,83 Eur, splatnú dňa 17.12.2019, zákazka č.T pristavené do opravy dňa 02.12. 2019. Žalobca tvrdil, že žalovaný faktúry neuhradil. Ďalej podľa žalobcu v čase vykonávania opráv sa na prvé motorové

vozidlo nevzťahovala záruka a nešlo ani o reklamáciu väd v záručnej dobe, a preto žalovaný nemal nárok na bezplatné odstránenie väd.

3. Žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu tvrdil, že odkedy si prevzal zakúpené motorové vozidlo, vyskytovali sa na ňom vady, ktoré permanentne bránili v užívaní. Konštatoval, že vady často reklamoval, a to najmä vadu nápravy a únik vody v chladiacom systéme, ktoré napriek viacerým návštevám servisu žalobcu neboli odstránené. Podľa žalovaného žalobca pristúpil k odstráneniu týchto väd až po uplynutí záručnej doby a vystavil žalované faktúry. V rámci záverečnej reči navrhol žalovaný zamietnuť žalobu v časti 5.399,80 Eur, t.j. faktúry za prvé motorové vozidlo.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom konateľa žalovaného, ako aj výsluchom svedkov a uviedol, že vec posúdil podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka ako obchodnoprávny záväzok, nakoľko strany konania sú podnikateľmi. Súd dospel k názoru, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, nakoľko jej predmetom bola oprava alebo údržba určitej veci - motorových vozidiel, kde žalobca vystupoval ako zhotoviteľ, ktorý opravu vykonal a žalovaný ako objednávateľ. Podľa okresného súdu stranami boli dohodnuté všetky podstatné náležitosti zmluvy, nakoľko predmet opravy zadal žalovaný žalobcovi v rámci jednotlivých štyroch zákazkových listov. Súd tiež zistil, že strany sa dohodli na cene diela v súlade s ustanovením § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka v rámci jednotlivých zákazkových listov, kde v prípade troch zákazkových listov týkajúcich sa prvého motorového vozidla bola najprv uvedená odhadovaná cena (500,-Eur, 300,-Eur a 150,-Eur), ktorá bola žalobcom po dohode so žalovaným rozšírená na maximálne ceny (781,-Eur, 600,-Eur a 5.000,-Eur). Toto rozšírenie žalovaný potvrdil podpisom na inom mieste ako podpísal odovzdanie a prevzatie vozidla, z čoho je podľa okresného súdu zrejme jeho vôľa prijať rozšírenie odhadovanej ceny. Súd zistil, že takýto spôsob dohody na cene popísal aj svedok N. (zamestnanec žalobcu), ktorý uviedol, že najprv sa urobí odhad ceny, kedy sa nedá vždy presne určiť, aká je závrada a koľko to bude stáť a následne sa uvedie ďalšia cena, ktorá je komunikovaná s klientom telefonicky, čo je úplne logický postup pri oprave motorových vozidiel. Súd uviedol, že dohodnuté maximálne ceny zodpovedajú jednotlivým vystaveným faktúram týkajúcim sa prvého motorového vozidla 780,67 Eur, 539,41 Eur a 4.079,81 Eur. Súd ďalej konštatoval, že pokiaľ ide o druhé motorové vozidlo, v rámci zákazkového listu k tomuto vozidlu bola už pri prevzatí odhadovaná cena 800,-Eur, ktorej zodpovedá vystavená faktúra v sume 773,83 Eur. Súd ďalej zistil, že žalovaný podpísal na všetkých štyroch zákazkových listoch potvrdil prevzatie motorového vozidla po oprave. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že strany sa riadne dohodli na všetkých podstatných náležitostiach štyroch zmlúv o dielo spočívajúcich v oprave motorových vozidiel, ktoré žalobca ako zhotoviteľ vykonal, dielo odovzdal žalovanému ako objednávateľovi, a preto má podľa súdu nárok na zaplatenie ceny jednotlivých štyroch diel podľa vystavených faktúr. Súd preto žalobe žalobcu v časti istiny 6.173,72 Eur, predstavujúcej súčet cien jednotlivých štyroch vyfakturovaných súm, vyhovel.

5. Súd vyhovel žalobe žalobcu aj ohľadne úroku z omeškania, ktorý priznal žalobcovi podľa § 369 Obchodného zákonníka zo sumy 780,67 Eur od 30.05.2019, zo sumy 539,41 Eur od 29.10.2019, zo sumy 4.079,81 Eur od 29.10.2019 a zo sumy 773,83 od 18.12.2019 do zaplatenia. Súd uviedol, že čas plnenia nebol medzi stranami zmluvne určený, nakoľko to nevyplýva z predložených zákazkových listov a ani z iných dôkazov a tiež strany netvrdili, že si čas plnenia dohodli, a preto podľa okresného súdu bol žalovaný ako dlžník povinný plniť bez zbytočného odkladu potom, čo ho žalobca ako veriteľ o plnenie požiadal v súlade s § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka. K tomu došlo určením dátumov splatnosti v rámci jednotlivých faktúr, pričom žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúci deň po ich splatnosti. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania v požadovanej sadzbe 8 % ročne, ktorá zodpovedá ustanoveniu § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ktorá je od 16.03.2016 až doposiaľ vo výške 0 % ročne) zvýšená o 8 percentuálnych bodov. Súd priznal žalobcovi aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa ustanovenia § 369c Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z. v sume 40,-Eur, nakoľko žalovaný je v omeškaní.

6. K obrane žalovaného v konaní súd uviedol, že pokiaľ ide o opravu druhého motorového vozidla (čomu zodpovedá žalovaná suma 773,83 Eur s príslušenstvom), v tejto časti žalovaný nepredniesol žiadnu obranu, nakoľko všetky jeho námietky sa týkali väd prvého motorového vozidla. Zároveň žalovaný v rámci záverečnej reči navrhol žalobu zamietnuť len do sumy 5.399,89 Eur, teda do súčtu súm troch faktúr

tykajúcich sa opravy prvého motorového vozidla. Podľa súdu je preto zrejmé, že obrana žalovaného nesmerovala k žalovanej sume 773,83 Eur s príslušenstvom vyplývajúcej z faktúry č. XXX-XXXXXX.

7. Obranu žalovaného v konaní, že často reklamoval vady vozidla, ktoré bránili jeho riadnemu užívaniu súd posúdil podľa ustanovení § 409 a nasl. Obchodného zákonníka o kúpnej zmluve, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, predmetom ktorej bolo prvé motorové vozidlo. Súd konštatoval, že pokiaľ má kúpená vec vady, kupujúci má nároky z väd upravené v ustanovení § 436 a nasl. Obchodného zákonníka. Jedným z nárokov z väd tovaru je podľa § 436 ods. 1 písm. b) Obchodného zákonníka aj možnosť požadovať ich odstránenie opravou, ak sú vady opraviteľné. Podľa súdu, pokiaľ by prvé motorové vozidlo malo žalovaným namietané vady, za ktoré žalobca ako predávajúci zodpovedá, mohol by sa žalovaný domáhať opravy vozidla z tohto titulu, a to bezodplatne. Žalovaný ako vady prvého motorového vozidla namietal vadu nápravy a problém úniku vody v chladiacom systéme. Súd konštatoval, že pokiaľ ide o tri opravy prvého motorového vozidla, ktoré sú predmetom sporu, ani jedna z nich sa netýkala vady nápravy, a preto preukázanie existencie tejto vady by nemalo žiaden vplyv na výsledok sporu. Pokiaľ ide o únik vody v chladiacom systéme, táto bola podľa zákazkových listov T a T predmetom opravy v rámci faktúr č.D. na sumu XXX,XX Eur a č. X-XXXXXX-9XXXXXX na sumu 4.079,81 Eur. Podľa zákazkového listu č. T ktorému zodpovedá faktúra č. XXX-XXXXXX na sumu 539,41 Eur, boli predmetom opravy iné vady (výmena tyčky stabilizátora a výmena vnútornej manžety na poloosi), a teda k tejto časti žaloby je obrana žalovaného irelevantná. Súd konštatoval, že z výsluchov žalovaného a svedka X. Súd vyplynulo, že na prvom vozidle namietali aj iné vady (výmena turbína, problém so štartovaním), ani tieto však neboli predmetom vykonaných opráv na prvom motorovom vozidle, ktoré sú predmetom žaloby podľa uvedených zákazkových listov a faktúr, a preto sa súd zaoberal len vytýkanou vadou úniku chladiacej kvapaliny.

8. Súd prvej inštancie v rozsudku ďalej uviedol, že právo kupujúceho z väd tovaru sa nemôže priznať v súdnom konaní v súlade s § 428 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak kupujúci nepodá správu predávajúcemu o vadách tovaru bez zbytočného odkladu potom, čo a) vady zistil, b) pri vynaložení odbornej starostlivosti mal vady zistiť pri prehliadke alebo c) sa vady mohli zistiť neskôr pri vynaložení odbornej starostlivosti najneskôr však do dvoch rokov doby dodania tovaru (tzv. notifikačná povinnosť). Súd poukázal na ods. 2 uvedeného zákonného ustanovenia, z ktorého vyplýva, že sa na tieto účinky prihliadne, len ak predávajúci v súdnom konaní namietne, že kupujúci nesplnil včas svoju povinnosť oznámiť vady tovaru. Zároveň súd konštatoval, že žalobca v konaní vo svojich písomných podaniach (žalobe a vyjadrení k odporu) uviedol, že žalovaný vady motorového vozidla nenamietal. Podľa okresného súdu teda súd môže prihliadať na akékoľvek nároky z väd tovaru len vtedy, ak žalovaný preukáže, že splnil uvedenú notifikačnú povinnosť.

9. Súd ďalej konštatoval, že z výsluchu žalovaného vyplynulo, že k úniku chladiacej kvapaliny prvýkrát došlo už pri prvej ceste motorovým vozidlom do Prahy v marci 2015, kedy volal svedkovi X, pričom následne sa voda strácala pravidelne po 5 až 10 tisícoch kilometrov. Jedine tento dôkaz preukazuje splnenie notifikačnej povinnosti hneď po zistení vady telefonicky svedkovi H., ktorý je zamestnancom žalobcu. Súd uviedol, že výsluch svedka O. J. túto skutočnosť nepreukazuje, pretože svedok uviedol, že vozidlo začal užívať až keď malo najazdených 100.000 km, približne 2-3 roky dozadu, teda asi od roku 2018, keďže výsluch svedka sa uskutočnil v júni 2021. Svedok nevedel uviesť, či vadu úniku chladiacej kvapaliny namietali v záručnej dobe alebo až po nej. Podľa okresného súdu teda výsluch svedka vôbec nepreukazuje, že vada úniku chladiacej kvapaliny bola žalovaným namietaná u žalobcu hneď po jej zistení v marci 2015. Naopak z výsluchu svedka H., zamestnanca žalobcu, ktorý vykonával servisné opravy prvého motorového vozidla vyplynulo, že si pamätá opravy prvého motorového vozidla z dôvodu stretu so zverou, opravu svetla a vady nápravy (toto však nie je predmetom sporu), avšak nepamätá si, že by niekedy bol zo strany žalovaného reklamovaný únik chladiacej kvapaliny. Žalovaný podľa svedka H. namietol únik chladiacej kvapaliny, keď bola urobená väčšia oprava, ktorá zodpovedá faktúre na č.I. 17 spisu, až z októbra 2019. Súd poukázal aj na to, že žalovaný tvrdil, že všetky opravy vozidla sú zaznamenané v servisnej knihe žalobcu. Žalobca však predložil všetky faktúry zo servisnej histórie prvého motorového vozidla, pričom podľa súdu so žalobcom predložených zákazkových listov vyplýva, že únik chladiacej kvapaliny bol prvýkrát namietaný až pri pristavení vozidla dňa 15.02.2019 (zákazkový list č. T na č.I. 98). Vzhľadom na uvedené dôkazy mal súd za to, že žalovaný dôkazné bremeno ohľadom včasného splnenia notifikačnej povinnosti k vade úniku chladiacej kvapaliny neunesol. Podľa okresného súdu ak chcel žalovaný ním tvrdenu skutočnosť preukázať, mal sám predložiť zákazkový list, faktúru, reklamačný list alebo iný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že motorové vozidlo malo predmetnú vadu už v

marci 2015 a že žalovaný túto skutočnosť u žalobcu namietal, len čo ju zistil. Žalovaný však žiadne takéto dôkazy nepredložil a podľa súdu už táto skutočnosť sama o sebe robí obranu žalovaného nedôvodnou, nakoľko sa mu pred súdom nemôže priznať nárok z väd.

10. Súd tiež poukázal na to, že únik chladiacej kvapaliny bol namietaný žalovaným aj v rámci zákazkových listov č. W243463, č. T a č. W243976 s odovzdaním motorového vozidla v dňoch 15.02.2019, 04.03.2019 a 08.04.2019. Tieto opravy podľa okresného súdu predchádzajú opravám, ktoré sú predmetom sporu, pričom medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný za tieto predchádzajúce opravy z dôvodu namietaného úniku chladiacej kvapaliny cenu zaplatil. Skutočnosť, že niektoré faktúry z opráv žalovaný dobrovoľne zaplatil potvrdil aj svedok O. J.. Okresný súd mal za to, že pokiaľ žalovaný dobrovoľne platil za predchádzajúce opravy motorového vozidla z dôvodu úniku chladiacej kvapaliny, je zrejmé, že keď žiadal tieto vady opraviť následne na základe zákazkových listov, z ktorých plnenie je predmetom tohto sporu, nemohlo ísť o reklamáciu väd vozidla ako tovaru z kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami. Podľa súdu prvej inštancie by inak boli bezodplatné aj predchádzajúce opravy z dôvodu úniku chladiacej kvapaliny, ak sa podľa žalovaného na vozidle vyskytovali už od marca 2015. Zároveň súd konštatoval, že z predložených zákazkových listov vyplýva, že strany sa okrem predmetu opravy riadne dohodli aj na cene opravy, jej rozšírení, a teda nemohlo ísť o reklamáciu väd, ale o dojednanie zmlúv o dielo za odplatu spočívajúcich v oprave prvého motorového vozidla z dôvodu úniku chladiacej kvapaliny.

11. Ďalej súd uviedol, že pokiaľ žalovaný namietal, že vady uplatňoval už v 12-mesačnej záručnej dobe a v predžalobnej komunikácii odkazoval na zákon o ochrane spotrebiteľa, súd konštatoval, že keďže medzi stranami ide o obchodno-závazkový vzťah, predmetný zákon týkajúci sa výlučne spotrebiteľských vzťahov nie je možné aplikovať na predmetnú vec. Súd poukázal na to, že podľa Obchodného zákonníka pri kúpe tovaru neplatí žiadna všeobecná záručná doba, záruku je možné v súlade s ustanovením § 429 a nasl. Obchodného zákonníka prevziať len dobrovoľne. V predmetnej veci bola stanovená záručná doba výrobcom prvého motorového vozidla ŠKODA, pričom strany sa na pojednávaní dňa 02.11.2020 zhodli, že táto uplynula najneskôr dňa 02.10.2018. Keďže únik chladiacej kvapaliny bol preukázateľne žalovaným prvýkrát namietaný až vo februári 2019 a opravy, ktoré sú predmetom tohto sporu boli žalovaným objednané podľa zákazkových listov až následne v priebehu roku 2019, podľa okresného súdu nemohlo ísť o opravu v rámci záruky.

12. Pokiaľ žalovaný namietal, že oprava bola zo strany žalobcu vykonaná nekvalitne, ohľadom čoho predložil záznam z diagnostiky vykonaný v autoservise Škoda Auto Slovak zo dňa 19.05.2020, podľa súdu z uvedeného listinného dôkazu nevyplývalo, že v rámci diagnostiky prvého motorového vozidla bol zistený únik chladiacej kvapaliny, teda že by k nemu dochádzalo aj po opravách, ktoré vykonal žalobca. Podľa zistení súdu z tejto diagnostiky vyplýva len problém s lambda sondou a žiadne iné nedostatky. Z týchto dôvodov podľa súdu prvej inštancie neobstojí ani obrana žalovaného, že žalobca dielo spočívajúce v opravách prvého motorového vozidla nevykonal riadne.

13. Súd tiež uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplývalo, že žalovaný pristavil prvé motorové vozidlo na opravu žalobcovi z dôvodu úniku chladiacej kvapaliny prvýkrát až vo februári 2019, kedy mal už viac ako štyri roky, bolo po uplynutí záručnej doby poskytnutej výrobcom ŠKODA a podľa prehľadu servisnej histórie sa na vozidle viackrát vyskytli poistné udalosti v dňoch 26.10.2016, 03.01.2017 a 05.12.2017 s cenou opravy 1.051,12 Eur, 4.196,26 Eur a 6.395,08 Eur. Súd konštatoval, že časté poistné udalosti potvrdil aj svedok K.. Podľa súdu je preto prirodzené, že takto niekoľkokrát poškodené motorové vozidlo po záručnej dobe bude vykazovať určité vady, napr. aj únik chladiacej kvapaliny a nepôjde nevyhnutne o vadu, ktorá tu bola už v čase kúpy motorového vozidla v roku 2015.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % od žalovaného.

15. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie rozhodnutie. Zároveň žiadal, aby bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Žalovaný v odvolaní uviedol, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Žalovaný odôvodňoval odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), g) a h) CSP.

17. Žalovaný v odôvodnení odvolania uviedol, že servisná objednávka sa považuje za zmluvu o dielo uzatvorenú v zmysle § 536 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a obsahuje identifikačné údaje zmluvných strán, presnú špecifikáciu MV, ako objednávateľom objednaných servisných služieb, dohodnutú cenu za servis a platobné podmienky, čas začiatku plnenia zhotoviteľa, lehotu na vykonanie servisných služieb a prípadné ďalšie dojednania, na ktorých sa zmluvné strany dohodnú. Predmetom servisnej objednávky je záväzok zhotoviteľa vykonať pre objednávateľa dohodnuté dielo - servisné služby MV, spočívajúce v oprave alebo úprave MV alebo údržbe MV, a to v rozsahu uvedenom v príslušnej servisnej objednávke podľa požiadaviek objednávateľa a záväzok objednávateľa riadne a včas zaplatiť zhotoviteľovi cenu za servis. Výška ceny za servis je určená na základe aktuálneho cenníka servisných služieb zhotoviteľa v závislosti od druhu jednotlivých prác poskytovaných servisných služieb, pričom jej súčasťou je aj cena náhradných dielov a materiálov použitých v súvislosti s vykonaním servisu MV. Zhotoviteľ vyúčtuje k cene za servis DPH podľa platných právnych predpisov. Zaplatením ceny za servis alebo jej akejkoľvek časti sa rozumie pripísanie dohodnutej platenej sumy na účet zhotoviteľa alebo prevzatie hotovostnej platby zhotoviteľom. Zhotoviteľ je podľa vlastného uváženia oprávnený poskytnúť objednávateľovi zľavu z ceny za servis, pričom na poskytnutie tejto zľavy nemá objednávateľ právny nárok. Objednávateľ berie na vedomie, že cena za servis uvedená v servisnej objednávke je orientačná a vyčíslená z predpokladov plnenia zhotoviteľa definovaných pri zadávaní servisnej objednávky a môže sa líšiť od konečnej ceny za servis, ktorú je objednávateľ povinný zaplatiť zhotoviteľovi, v závislosti od skutočne vykonaných servisných služieb a použitých náhradných dielov a materiálu na vykonanie opravy alebo úpravy MV. V prípade, ak počas vykonávania servisu zhotoviteľ zistí, že k riadnemu vykonaniu objednaného rozsahu servisných služieb MV je potrebné vykonať servisné služby nad rámec dohodnutého rozsahu v servisnej objednávke a/alebo je potrebné použiť ďalšie náhradné diely a materiál nad dohodnutý rozsah, a tieto servisné služby, resp. náhradné diely a materiál budú mať vplyv na konečnú cenu za servis oproti predpokladanej cene uvedenej v servisnej objednávke o viac ako 10 %, je zhotoviteľ povinný o tejto skutočnosti informovať objednávateľa a dohodnúť sa s ním na ďalšom postupe vykonávania servisu. Do času dosiahnutia dohody s objednávateľom, nie je zhotoviteľ povinný pokračovať vo vykonávaní servisu a o tento čas sa predlžuje lehota na vykonanie servisných služieb podľa servisnej objednávky. V prípade, ak by sa konečná cena za servis podľa servisnej objednávky mala zvýšiť o menej ako 10 %, na túto zmenu sa nevyžaduje osobitný súhlas objednávateľa. Objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi za vykonaný servis MV konečnú cenu za servis v zmysle predchádzajúcich bodov VOP, a to na základe daňového dokladu vystaveného zhotoviteľom. Ak sa objednávateľ z akéhokoľvek dôvodu dostane do omeškania so zaplatením ceny za servis v zmysle vystavenej faktúry, alebo jej akejkoľvek časti, je povinný zaplatiť zhotoviteľovi popri zákonných úrokoch z omeškania zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Zaplatením zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok zhotoviteľa na náhradu spôsobenej škody. Zhotoviteľ v prípadoch vykonávania servisných služieb spočívajúcich v oprave zistených väd MV, na ktoré sa vzťahuje záruka výrobcu, poskytuje servisné služby bezplatne. Servisná objednávka sa tak v týchto prípadoch neuzatvára daňovým dokladom. Vystavuje sa zákazkový list ako doklad, že oprava bola vykonaná.

18. Žalovaný tiež uviedol, že zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré súvisia s opravou, ktorá bola vykonaná na základe zákazkového listu, a ktoré má dielo v čase jeho odovzdania. Ak sa vyskytnú vady na opravovaných častiach a dieloch, na ktoré sa vzťahuje záruka, objednávateľovi vzniká nárok na bezplatnú opravu alebo odstránenie väd diela v primeranej lehote. Podľa žalovaného žalobca ako zhotoviteľ nedodrжал dané podmienky, nakoľko vadu motorového vozidla napriek viacerým opravám neodstránil a vozidlo vykazovalo napriek viacerým opravám rovnaké vady, ktoré bránili tomu, aby ho objednávateľ mohol riadne užívať. Žalovaný od počiatku ako vozidlo od žalobcu zakúpil mal problém s únikom vody z chladiaceho systému. V tom čase bolo vozidlo ešte v záruke a žalobca napriek výhradám žalovaného vadu neodstránil a dokonca ju ani nezaznamenal v servisnej histórii vozidla. Žalobca od počiatku reklamácií zo strany žalovaného konal tým spôsobom, aby nemusel vyhovieť reklamácii a uspokojiť nárok žalovaného na bezplatné odstránenie vady. Tieto skutočnosti vyplynuli z výsluchov konateľa žalovaného, ako i svedka Denisa J.. Súd prvej inštancie však bral do úvahy len tvrdenie žalobcu a jeho zamestnanca - svedka H., ktorého svedectvo vzhľadom na jeho pretrvávajúci zamestnanecký pomer a z toho vyplývajúcu závislosť voči žalobcovi, nepovažuje žalovaný za objektívne.

19. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu žalobca, a to podaním zo dňa 02.05.2022, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a aby žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Žalobca uviedol, že žalovaný po podanom odvolaní uviedol odvolacie dôvody, avšak bližšie nešpecifikoval a ani neodôvodnil, na ktorý odvolací dôvod sa vo svojom odvolaní odvoláva. Žalovaný vo svojom odvolaní len konštatoval, že v rámci konania pred súdom prvej inštancie preukázal, že vady, ktoré sa vyskytli na motorovom vozidle po oprave riadne reklamoval a podľa jeho tvrdenia motorové vozidlo vykazovalo napriek viacerým opravám rovnaké vady, ktoré bránili tomu, aby ho žalovaný ako objednávateľ mohol riadne užívať. Žalobca má za to, že žalovaný v rámci konania pred súdom prvej inštancie nepredložil napriek výzve súdu žiaden dôkaz o tom, že vady riadne reklamoval, a že si uplatnil u žalobcu nejaké konkrétne a aké práva zo zodpovednosti za vady.

21. Žalobca je toho názoru, že súd prvej inštancie vykonal k tvrdeniam žalovaného dostatočné dokazovanie a svoj rozsudok dostatočne a riadne odôvodnil. Podľa žalobcu súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnyim skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

22. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadril.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§362 ods. 1 CSP) a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným stavom súdom prvej inštancie (§ 389, § 380 ods. 1, § 383 CSP) prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje vo výroku za vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

24. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

25. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

27. Primárne krajský súd uvádza, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nedošlo k takému postupu, ktorý by mal za následok vadu konania, následkom ktorej by došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Po oboznámení sa s postupom a celým priebehom konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že nedošlo ani k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by žalovaný ako odvolateľ mal znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Krajský súd uvádza, že žalovanému nebolo odňaté žiadne právo, ani znemožnený výkon žiadneho práva, ktoré má zaručené procesno-právnym predpisom, pretože žalovaný mal umožňované uplatňovať svoje práva a oprávnené záujmy, ako aj uskutočňovať prostriedky procesnej obrany proti žalovanému nároku.

28. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovaným dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

29. Predmetom posúdenia v odvolacom konaní je vecná správnosť napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe žalobcu o zaplatenie ceny diela v sume 6.173,72 Eur spolu s úrokom z

omeškania vyhovel. Žalobca si svoje právo uplatnil na základe uzatvorených zmlúv o dielo, ktoré boli medzi stranami sporu uzatvorené na základe štyroch zákazkových listov zadaných žalovaným žalobcovi, ktoré obsahovali všetky podstatné náležitosti zmluvy o dielo, a v ktorých bola cena diela dohodnutá v súlade s § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka. V konaní nebolo sporným, že žalovaný po oprave prevzal od žalobcu motorové vozidlá, čo potvrdil na všetkých štyroch zákazkových listoch svojím podpisom. Žalovaný v konaní nespochybňoval oprávnenosť žalovanej sumy 773,83 Eur za opravu druhého motorového vozidla, avšak popieral oprávnenosť žaloby ohľadne opravy prvého motorového vozidla, ktorých cenu vyfakturoval žalobca v sumách 780,67 Eur, 539,41 Eur a 4.079,81 Eur z dôvodu, že tieto opravy mal žalobca vykonať bezplatne, keďže vadu motorového vozidla reklamoval u žalobcu v záručnej lehote. Samotnú výšku súm vyfakturovaných žalobcom za opravu prvého motorového vozidla žalovaný v konaní nespochybnil. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žalovaný v konaní nezvládol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdených skutočností, a preto žalobe napadnutým rozsudkom v celom rozsahu vyhovel.

30. Základnou odvolacou námietkou žalovaného je tvrdenie, že vadu prvého motorového vozidla - únik vody z chladiaceho systému reklamoval ešte v záručnej lehote, a preto bol žalobca povinný túto vadu odstrániť bezplatne. Žalovaný tiež tvrdil, že súd prvej inštancie bral do úvahy len tvrdenia žalobcu a jeho zamestnanca, pričom neprihliadol k svedeckej výpovedi Denisa J. a výsluchu konateľa žalovaného. Podľa žalovaného žalobca konal účelovo tak, aby nemusel vyhovieť reklamácii žalovaného, vady v záruke neodstránil a reklamáciu ani nezaznamenal v servisnej histórii vozidla.

31. Podľa § 554 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, zhotoviteľ splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávateľovi v dohodnutom mieste, inak v mieste ustanovenom týmto zákonom.

32. Závazok vyplývajúci zo zmluvy o dielo, t.j. vykonanie diela, zhotovenie predmetu diela je splnený ukončením a odovzdaním diela. Odovzdanie diela je dvojstranným synalagmatickým vzťahom, t.j. povinnosti zhotoviteľa zodpovedá povinnosť objednávateľa riadne vyhotovený predmet diela prevziať. V danom prípade bolo pred súdom prvej inštancie nesporne preukázané, že medzi stranami konania boli uzatvorené štyri zmluvy o dielo, a to na základe zákazkových listov, na ktorých sú uvedené všetky podstatné náležitosti zmluvy o dielo, vrátane dohody ohľadne ceny diela, ktorá bola z odhadovanej ceny zmenená a rozšírená na maximálnu cenu, čo bolo potvrdené podpisom zo strany žalovaného. Z tohto dôvodu odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie zastáva názor, že pokiaľ sa žalovaný domáhal bezplatného odstránenia vady, takáto skutočnosť musela a mala byť zaznamenaná na zákazkovom liste. Pokiaľ však žalovaný svojím podpisom potvrdil odhadovanú a následne rozšírenú maximálnu cenu, takýmto spôsobom potvrdil tvrdenia žalobcu, že žalovaný je povinný za vykonané dielo zaplatiť dohodnutú cenu.

33. Odvolací súd teda nesúhlasí s názorom žalovaného, že súd prvej inštancie nebral do úvahy svedeckú výpoveď konateľa žalovaného, ako aj vypočutého svedka, nakoľko súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli závery, na základe ktorých dospel k názoru, že nárok žalobcu je oprávnený.

34. K námietke žalovaného, že žalobca nezaznamenal jeho reklamáciu v histórii vozidla odvolací súd konštatuje, že žalovaný mal možnosť v prípade nesplnenia si prípadných povinností zo strany žalobcu, ako predajcu motorového vozidla u neho uplatňovať písomne svoje nároky, domáhať sa v prípade nesplnenia si povinnosti zo strany žalobcu bezplatnej opravy motorového vozidla, pričom takýmito listinnými dôkazmi - výzvami by vedel preukázať svoje tvrdenia, že opravu motorového vozidla mal žalobca vykonať bezplatne.

35. Odvolací súd poukazuje na § 149 CSP, podľa ktorého prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Samotné dokazovanie je upravené v § 185 CSP, pričom povinnosti žalobcu uviesť v žalobe skutkové tvrdenia a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení zodpovedá povinnosť žalovaného uviesť tvrdenia, ktorými vyvracia, resp. spochybňuje tvrdenia žalobcu a povinnosť označiť dôkazy preukazujúce ním tvrdené skutočnosti.

36. Odvolací súd konštatuje, že dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou. Civilný sporový poriadok zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, teda aj vykonávaní dôkazov. S dokazovaním súvisia povinnosti, ktoré musia strany splniť ešte predtým, ako súd začne dokazovať, a to je povinnosť strán tvrdiť a navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré stranám sporového konania vyplývajú z § 132, § 150, § 151 a § 167 CSP. Ak strana sporu splní svoju povinnosť tvrdenia, hovoríme, že uniesol bremeno tvrdenia. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany konania nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu konania nepriaznivé rozhodnutie.

37. V danom prípade žalobca v žalobe opísal skutkový dej a uviedol tvrdenia, ktoré preukazoval listinnými dôkazmi, a to jednotlivými zákazkovými listami, ako aj faktúrami, ktorých zaplata sa v konaní domáha. Žalovaný v konaní tvrdil, že oprava prvého motorového vozidla mala byť vykonaná bezplatne, nakoľko šlo o záručnú opravu, pričom ako jedinú dôkazovú návrhol výsluch konateľa žalovaného a svedka O. J., pričom súd prvej inštancie žalovaným navrhnuté dôkazy vykonal. Tvrdenia vypočutého svedka a konateľa žalovaného však nevyvrátili a nepreukázali, že oprava prvého motorového vozidla bola dohodnutá bezplatne. Žalovaný teda v konaní nezvládol dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

38. Vychádzajúc z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

40. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).